

Marčelo Potoko

NEODMERENA

A ponekad se dogodi neko
malo čudo,
kada vrata veš mašine zatvorim
za prljavim gaćama,
da bih ih ponovo izvukao u prethodnoj
neukaljanosti. Onda
sam zadovoljan samim sobom,
kao da mogu da utičem
na to, poredim taj deo svog
dana sa jutrom, kada trljajući auto
čistim mrlje i vraćam mu
sjaj, savršeno crven –

i kao da sam bio na takmičenju, ponovo pokušavam
da iz delića prljavštine koju skupljam po svetlu,
sastavim pred očima

potpuni sjaj.

PLAN

Plan puta ti uruče na železničkoj stanici
(ili aerodromu), sve što treba izgovoriti
je gde ulazimo i gde izlazimo.
Kažu nam da li je potrebno presedati,
sat odlaska i dolaska u mesto, gde
želimo da stignemo bez jasnih predstava o njemu.
Biletar odredi pokret. Ako nećemo da rizikujemo,
pitamo za sledeću vezu, novac,
popuste i uslove putovanja.

Nestrpljivo čekamo da konačno ostavimo
za sobom početak i nastanimo se u drugom mestu.

Što promiče pored nas, odbacujemo sa osmehom na usnama.
 Za prozorskim oknom je predeo, uvek tamo,
 oštri vrhovi ozelenele trave, polja pšenice,
 rasuti vagoni pored ravnih linija koloseka. Osmeh
 se ne menja, u međuvremenu je prošao samo
 sprovodnik. Jedino nas pragovi koloseka uveravaju da
 se predeo između jednog i drugog zaista promenio.

Možda bismo morali da obraćamo pažnju na stakleni
 kaleidoskop, a ne na pokret. Možda bismo morali da gledamo
 vreme koje je skliznulo preko pragova – dok
 posmatramo prostor kroz koje je klizalo,

a mi i dalje letimo, kao nevidljiva, odvrtna zrnca prašine.

DANAS NAKON POSLA

Danas nakon posla idem u *Spar* po kondome
 i u *Merkur* po sijalice i osigurače.

Ujutru, kada sam izašao iz kuće, bio sam loše volje; možda
 zato što si mi rekla da nema smisla čamiti u besposlenosti, nedeljama
 razmišljati kako da se oslobodim teške nesigurnosti kada uđem
 u neosvetljeno kupatilo, dok u kući o svemu ostalom vode brigu
 drugi, a mene brinu pitanja. Delimično sam zakrčljao u malim
 stvarima i skoro da mogu reći, dobili smo kuću bez domaćina,
 iako kupujemo hranu u *Merkatoru* i voće kod šiptara

i nije nas briga
 za to što nam nedostaju sveće. Za vesti, ko se ove nedelje
 rodio i ko je umro, koliko svega je potrebno za opstanak. Ni za sliku
 užarene severne svetlosti iz novina od juče, kao ni za sve
 što je rekao Elijade o šamanima i prosvetljeni Buda o

praznini. Preturamo po smeću, tražeći odgovore: dakle, koliko konačne
 praznine ima u aurori borealis? Koliko životnog soka,
 iscedenog, kao sinoć, kapi čaja iz filter kesice, kada se, možda,
 prosvetlim, da su redovi mojih naracija nespojivi kao komadići
 pregorele sijalice? (Leteću, istopljen među njima? Opaliću
 šamar svakome ko me bude pitao koliko mi je godina, oboriti

pogled pred njim? Zavrnuću slavinu i popraviti sijalice?
Hoću li još pisati stihove i birati priče?)

Umesto odgovora, samo nekoliko rečenica koje rasute, kao izgoreli komadići, počinju priče. Danas, nakon posla, idem u Spar po kondome i u Merkur po sijalice i osigurače. Umesto odgovora pišem na zgužvanom listu koji je doplovio poštom; zajedno sa ugovorom da ću moći da platim pola auta,

ako napišem doktorat o tuđim stihovima. Ali, možda sam umesto odgovora sada i sam počeo da plaćam za svoje napisane redove i za nikada uručene račune, na papiru, koji su mi poslali sa filozofskog fakulteta, greškom.

IGRA ODRASLIH

Gledaš me kroz kutijicu
kreme za sunčanje i učiniš
ku-ku, vragolastim okom
zuriš kroz rupicu, gde je
malopre bio zatvarač.
Kao i krema, sabijeni smo, ovde
pod suncem, ograničeni u maloj rupi
među dvema stenama. Nad nama
nešto skrivenog zelenila,
pred nama more, uzak zaliv
vode. I kroz mali otvor
motrimo, gledamo, da li je svet
na onoj strani još uvek tako
neumitan. Kao baubau iz detinjstva,
sa čudnim belim rubom, sa svih strana.

Marčelo Potoko je rođen 1974. godine u Ljubljani. Objavio je dve pesničke zbirke, *Lila* (Mondena, 2002) i *Pripovedi o ovcah, ljudeh in drugih živalih* (LUD Literatura 2005). Prevodi sa engleskog jezika, posebno kanadsku poeziju; a poređenje kanadske i slovenačke poezije je bila i tema njegove doktorske disertacije na Odeljenju za komparativnu književnost. Trenutno preživljava kao omladinski informator, a pored toga je i asistent za književnu teoriju na Univerzitetu u Kopru.